

งานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการขาดเรียน เข้าเรียนสายสายในรายวิชา กลศาสตร์
วิศวกรรม ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 1
แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง”

จัดทำโดย

นายธีรศักดิ์ ยี่ภูศรี

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

สาขาวิชาเทคนิคเครื่องกล วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

บทคัดย่อ

ในการเรียนวิชา กลศาสตร์วิศวกรรม ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 1 แผนกวิชาช่างยนต์ จากการสังเกตของครูผู้สอนพบว่า นักเรียนมีปัญหาการขาดเรียนและการเข้าเรียนสาย ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจในบทเรียน โดยเฉพาะในเนื้อหาที่ต้องอาศัยพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และการคิดวิเคราะห์ เช่น แรง สมดุล โมเมนต์ และการคำนวณโครงสร้างเบื้องต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนกลุ่มนี้ โดยใช้การวิจัยแบบสังเกตพฤติกรรม

จากผลการวิจัยพบว่า สาเหตุของปัญหามีดังนี้

ด้านที่ 1 พฤติกรรมด้านการขาดเรียน

- นักศึกษาบางคนมีปัญหาการติดเกมคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ
- การพักผ่อนไม่เพียงพอหรือนอนดึก ส่งผลให้ขาดเรียนบ่อยครั้ง
- นักศึกษาบางส่วนมีพฤติกรรมการเข้าสังคมและใช้เวลาว่างในทางที่ไม่เหมาะสม
- ผู้ปกครองมีภาระงานหนัก ไม่สามารถดูแลการมาเรียนของบุตรหลานได้อย่างใกล้ชิด
- นักศึกษาออกไปช่วยผู้ปกครองทำงานหารายได้เพิ่มเติมให้ครอบครัว

ด้านที่ 2 พฤติกรรมการเข้าเรียนสาย

- ปัญหาจากการเดินทางและสภาพการจราจรในพื้นที่
- การใช้เวลาส่วนใหญ่กับสื่อออนไลน์และเกม ทำให้พักผ่อนไม่เพียงพอ
- นักศึกษาออกไปช่วยผู้ปกครองทำงานก่อนมาเรียน
- ขาดแรงจูงใจในการเรียน ทำให้ไม่เห็นความสำคัญของการเข้าเรียนตรงเวลา

การวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าปัญหาการขาดเรียนและการเข้าเรียนสายมีสาเหตุหลายด้าน ทั้งจากตัวนักศึกษา ครอบครัว และสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลศาสตร์วิศวกรรม ผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจ การให้คำปรึกษาเชิงรุก และการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครอง เพื่อช่วยแก้ไขและพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของการวิจัย

ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ดำเนินการสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ห้อง 1 แผนกวิชาช่างยนต์ ในรายวิชา กลศาสตร์วิศวกรรม ซึ่งเป็นรายวิชาพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนด้านวิศวกรรมยานยนต์และวิศวกรรมเครื่องกล เนื้อหาของวิชานี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการเกี่ยวกับแรง สมดุล โมเมนต์ การคำนวณโครงสร้าง และการประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาทางวิศวกรรม

จากการสังเกตในช่วง 3-4 สัปดาห์แรกของการเรียน พบว่า นักศึกษาบางส่วนเริ่มมีพฤติกรรมการเข้าเรียนสาย ไม่เข้าเรียน และขาดเรียนมากขึ้น ส่งผลให้การเรียนรู้อาจไม่ต่อเนื่อง และไม่สามารถทำความเข้าใจในเนื้อหาที่ต้องอาศัยการคิดเชื่อมโยงและทักษะคำนวณได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อสอบถามข้อมูลเบื้องต้นจากเพื่อนสนิทของนักศึกษาและผู้ปกครอง รวมทั้งการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา พบว่าสาเหตุของการเข้าเรียนสายและขาดเรียน อาจมาจากหลายปัจจัย เช่น การพักผ่อนไม่เพียงพอ การแบ่งเวลาไม่เหมาะสม การเล่นเกมและสื่อออนไลน์เกินควร รวมถึงภาระงานที่นักศึกษาต้องช่วยเหลือครอบครัว ทั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาพฤติกรรมดังกล่าว โดยใช้วิธีการสังเกต การพูดคุยกับผู้เรียน และการประสานงานกับผู้ปกครองเป็นระยะ เพื่อหาวิธีการส่งเสริมแรงจูงใจและความรับผิดชอบในการเรียนของนักศึกษา

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาระดับ ปวส.1 ห้อง 1 แผนกวิชาช่างยนต์ มีพฤติกรรมขาดเรียนและการเข้าเรียนสาย ในรายวิชา กลศาสตร์วิศวกรรม
2. เพื่อหาวิธีการแก้ไขและแนวทางส่งเสริมให้นักศึกษามีวินัยในการเรียนและตรงต่อเวลา

1.3 สมมติฐาน

นักศึกษาระดับ ปวส.1 ห้อง 1 แผนกวิชาช่างยนต์ ที่ได้รับการดูแล แนะนำ และติดตามพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด จะมีความตั้งใจเรียนและพฤติกรรมการเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ระดับดี

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีวินัยในการตรงต่อเวลา ลดปัญหาการขาดเรียนและเข้าเรียนสาย

2. นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อการเรียนและการทำงานมากขึ้น
3. นักศึกษาสามารถนำพฤติกรรมที่ดีไปปรับใช้ในการใช้ชีวิตประจำวันและการทำงานนอกสถานศึกษา

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

- รายวิชา กลศาสตร์วิศวกรรม ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 ห้อง 1 แผนกวิชาช่างยนต์

1.5.2 ขอบเขตด้านเวลา

- ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

1.5.3 ตัวแปรต้น

- นักศึกษาระดับ ปวส.1 ห้อง 1 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

1.5.4 ตัวแปรตาม

- พฤติกรรมการขาดเรียน การเข้าเรียนสาย และการหนีเรียน ในรายวิชา กลศาสตร์วิศวกรรม

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาพฤติกรรม การขาดเรียน เข้าเรียนสาย รายวิชา กลศาสตร์วิศวกรรม ของนักเรียน ระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 1 แผนกวิชาช่างยนต์วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง โดยการใช้ การเรียน การสอนในรูปแบบ onsite โดยผู้วิจัยได้นำเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทาง ในการวิจัย โดยจำแนกสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องแต่ละชนิด ดังนี้

ผลงานวิจัยเรื่อง : ปัญหาการขาดเรียนและมาเรียนสายของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา

ผู้วิจัย : สุรัชย์ ศรีสวัสดิ์

ปีการศึกษา : 2556

สถาบัน : วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่

ปัญหาการขาดเรียนและการเข้าเรียนสายเป็นประเด็นที่สำคัญในสถานศึกษาอาชีวศึกษา โดยเฉพาะในกลุ่มสาขาวิชาช่างยนต์ ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่มีลักษณะการเรียนการสอนแบบผสมผสานทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ นักเรียนที่มีพฤติกรรมขาดเรียนหรือมาเรียนสายบ่อยครั้ง มักไม่สามารถติดตามบทเรียนได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อการเรียนรู้เชิงทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

สาเหตุหลักที่พบ ได้แก่ การติดเกมและสื่อออนไลน์ การนอนดึก การเดินทางที่ไม่สะดวก ปัญหาครอบครัว และการขาดแรงจูงใจในการเรียน การมาเรียนสายและขาดเรียนจึงไม่ใช่เพียงปัญหาส่วนบุคคล แต่ยังสะท้อนถึงระบบการสนับสนุนของครอบครัวและสถานศึกษา งานวิจัยกลุ่มนี้ชี้ให้เห็นว่า หากครูผู้สอนไม่มีมาตรการในการติดตาม ช่วยเหลือ หรือเสริมแรงให้นักเรียนแล้ว ปัญหาการขาดเรียนจะสะสมจนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะวิชาชีพโดยตรง

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสาเหตุ ปัจจัย และผลกระทบของการขาดเรียนและมาเรียนสายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียน ปวช.2 และ ปวช.3 แผนกวิชาช่างยนต์ จำนวนนักเรียน 120 คน วิธีการวิจัยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และการสังเกตพฤติกรรม

ผลการวิจัย พบว่า

1. **สาเหตุการขาดเรียน** มาจากความไม่สนใจวิชาเรียน การเดินทางไกล ปัญหาครอบครัว และการใช้เวลาว่างไปกับสื่อออนไลน์หรือการทำงานพิเศษ

2. สาเหตุการมาเรียนสาย มาจากการตื่นสาย การเดินทางติดขัด และการขาดความรับผิดชอบ
3. ผลกระทบ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง ขาดโอกาสเรียนรู้ต่อเนื่อง ส่งผลต่อพฤติกรรม วินัย และความสัมพันธ์กับครูผู้สอน

ข้อเสนอแนะ : สถานศึกษาอาชีวศึกษาควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ที่สอดคล้องกับรายวิชาช่าง เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา ลดข้อจำกัดด้านเวลาและการเดินทาง

ผลงานวิจัยเรื่อง “การใช้การเรียนการสอนออนไลน์เพื่อลดปัญหาการขาดเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา”

ผู้วิจัย : กนกพร ชัยมงคล

ปีการศึกษา : 2562

สถาบัน : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การเรียนการสอนออนไลน์เป็นอีกหนึ่งแนวทางที่ได้รับความนิยม โดยเฉพาะในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ผ่านมา ผลการวิจัยของนักการศึกษาหลายท่านพบว่า การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์หรือแบบผสมผสาน (Blended Learning) สามารถช่วยลดผลกระทบจากการขาดเรียนได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากผู้เรียนที่ไม่สามารถมาเรียนในห้องเรียนปกติยังสามารถเข้าศึกษาเนื้อหาได้จากสื่อออนไลน์ เช่น วิดีโอการสอน เอกสารประกอบการเรียน และการเรียนรู้ผ่านระบบ LMS

ข้อดีของการเรียนการสอนออนไลน์ คือ นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ตามเวลาที่สะดวก ลดการพลาดเนื้อหาสำคัญเมื่อมีการขาดเรียน อีกทั้งยังช่วยสร้างความยืดหยุ่นให้กับผู้เรียนที่มีปัญหาในการเดินทางหรือมีภาระงานในครอบครัว อย่างไรก็ตาม งานวิจัยกลุ่มนี้ยังพบข้อจำกัด เช่น ปัญหาความพร้อมของอุปกรณ์และอินเทอร์เน็ต ความตั้งใจของผู้เรียน และการขาดแรงจูงใจหากไม่ได้รับการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดจากครูผู้สอน ดังนั้น แม้การเรียนการสอนออนไลน์จะช่วยลดปัญหาการขาดเรียนได้บางส่วน แต่ไม่สามารถทดแทนการเรียนภาคปฏิบัติที่ต้องใช้เครื่องมือและอุปกรณ์จริงได้ทั้งหมด

งานวิจัยนี้ใช้วิธีการทดลอง (Experimental Research) โดยการออกแบบแผนการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ผ่านระบบ Google Classroom และ Line Group ให้แก่นักเรียนระดับ ปวช. ปี 3 แผนกวิชาช่างกลโรงงาน จำนวน 2 ห้องเรียน

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนที่ไม่สามารถมาเรียนในห้องเรียนตามเวลา สามารถเรียนทบทวนเนื้อหาจากสื่อออนไลน์ได้ทันที

2. อัตราการขาดเรียนลดลงเฉลี่ย 35% และอัตราการมาเรียนสายลดลง 28% เมื่อเปรียบเทียบกับภาคเรียนก่อนหน้า
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์อยู่ในระดับ มาก โดยเฉพาะความสะดวกในการเข้าถึงบทเรียน และการส่งงานผ่านระบบออนไลน์

ข้อเสนอแนะ : สถานศึกษาอาชีวศึกษาควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ที่สอดคล้องกับรายวิชาช่าง เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา ลดข้อจำกัดด้านเวลาและการเดินทาง

ผลงานวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างวินัยการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสายอาชีพ”

ผู้วิจัย : พิมพ์ชนก แสงสุวรรณ

ปีการศึกษา : 2564

สถาบัน : วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา

งานวิจัยในกลุ่มนี้มุ่งเน้นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียน เช่น การตรงต่อเวลา การเข้าเรียนสม่ำเสมอ การทำงานที่ได้รับมอบหมายครบถ้วน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา ผลการวิจัยส่วนใหญ่ชี้ว่า นักเรียนที่มีวินัยการเรียนสูง มักมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมขาดเรียนหรือมาเรียนสายบ่อยครั้ง

วินัยการเรียนจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สะท้อนถึงความรับผิดชอบ ความตั้งใจ และแรงจูงใจในการเรียนรู้ งานวิจัยบางฉบับเสนอว่า การสร้างวินัยควรเริ่มจากการจัดกิจกรรมเสริม เช่น การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านคุณธรรมและจริยธรรม การแนะนำการใช้เวลา และการติดตามพฤติกรรมผู้เรียนอย่างใกล้ชิดโดยครูที่ปรึกษา สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการมาเรียนตรงเวลาและการไม่ขาดเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระยะยาว

ผลการวิจัย พบว่า

- นักเรียนที่มีวินัยการเรียนสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
- ปัจจัยการมาเรียนสม่ำเสมอและการตรงต่อเวลาเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- นักเรียนที่มีปัญหาการขาดเรียนและเข้าเรียนสายมากกว่า 20% ของเวลาเรียน มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ : ควรใช้ระบบติดตามการเข้าเรียนแบบออนไลน์ (Attendance Online) เพื่อให้ครูและ
ผู้ปกครองสามารถตรวจสอบได้แบบ Real-time

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรมขาดเรียนและการเข้าเรียนสายของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ห้อง 1 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ในรายวิชา กลศาสตร์วิศวกรรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

3.1 การวางแผนการวิจัย

- 3.1.1 ค้นหาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำราเรียนกลศาสตร์วิศวกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการเรียน
- 3.1.2 วิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในห้องเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาในระยะ 3-4 สัปดาห์ แรก
- 3.1.3 การตั้งคำถามวิจัย เช่น “สาเหตุใดที่ทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมขาดเรียนและเข้าเรียนสาย” และ “วิธีการใด ที่จะช่วยปรับพฤติกรรมให้ดีขึ้น”
- 3.1.4 กำหนดแนวทางการแก้ปัญหา เช่น การใช้การเสริมแรงเชิงบวก การให้คำปรึกษา การสร้างแรงจูงใจ และ การติดตามพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด
- 3.1.5 การเตรียมแผนสู่การปฏิบัติ โดยวางแผนการสังเกต การพูดคุยกับนักศึกษาและผู้ปกครอง รวมถึงการ ประสานงานกับครูที่ปรึกษา

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ห้อง 1 แผนก วิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 20 คน

3.3 เครื่องมืองานวิจัย

- 3.3.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน (การขาดเรียน การเข้าเรียนสาย)
- 3.3.2 แบบสัมภาษณ์นักศึกษา เพื่อนสนิท และผู้ปกครอง เพื่อค้นหาสาเหตุของพฤติกรรม
- 3.3.3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไข

3.4 สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล

ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดย

1. การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาในชั้นเรียนกลศาสตร์วิศวกรรม ทั้งการมาเรียนตรงเวลา การขาดเรียน และความตั้งใจระหว่างเรียน
2. การพูดคุยแบบไม่เป็นทางการกับนักศึกษา เพื่อสร้างความคุ้นเคยและความไว้วางใจ พร้อมทั้งสอบถามปัญหาที่เป็นสาเหตุของการมาเรียนสายหรือขาดเรียน
3. การสัมภาษณ์ผู้ปกครองและเพื่อนสนิทของนักศึกษา เพื่อยืนยันข้อมูลและหาสาเหตุเพิ่มเติม
4. การใช้เทคนิคการเสริมแรงเชิงบวก เช่น การให้คำชม การให้คะแนนพิเศษสำหรับผู้ที่มาเรียนตรงเวลา และการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี

3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยการนับจำนวนครั้งของการขาดเรียนและการเข้าเรียนสาย เพื่อหาความถี่และแนวโน้มพฤติกรรมของนักศึกษา
2. วิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากการสัมภาษณ์นักศึกษา ผู้ปกครอง และครูที่เกี่ยวข้อง เพื่อจำแนกสาเหตุของปัญหาออกเป็นหมวดหมู่ เช่น ปัญหาด้านส่วนตัว ปัญหาครอบครัว และปัญหาสภาพแวดล้อม
3. สรุปปัจจัยสำคัญที่ทำให้ศึกษามีพฤติกรรมขาดเรียนและการเข้าเรียนสาย พร้อมนำเสนอแนวทางแก้ไขและพัฒนา

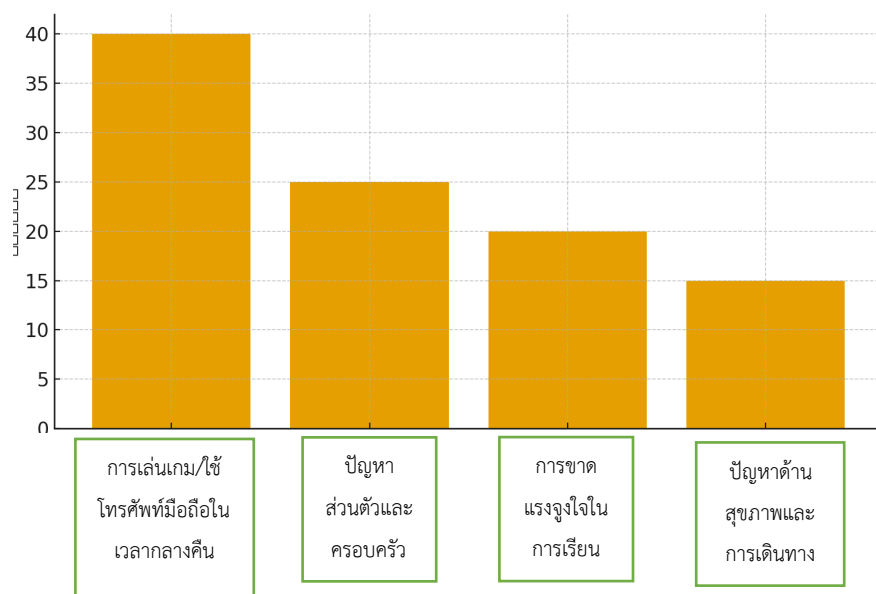
บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรมการขาดเรียนและการมาเรียนสายของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ วิชา กลศาสตร์วิศวกรรม โดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ และการเก็บข้อมูลการเข้าเรียนของนักศึกษา พบผลการวิจัยดังนี้

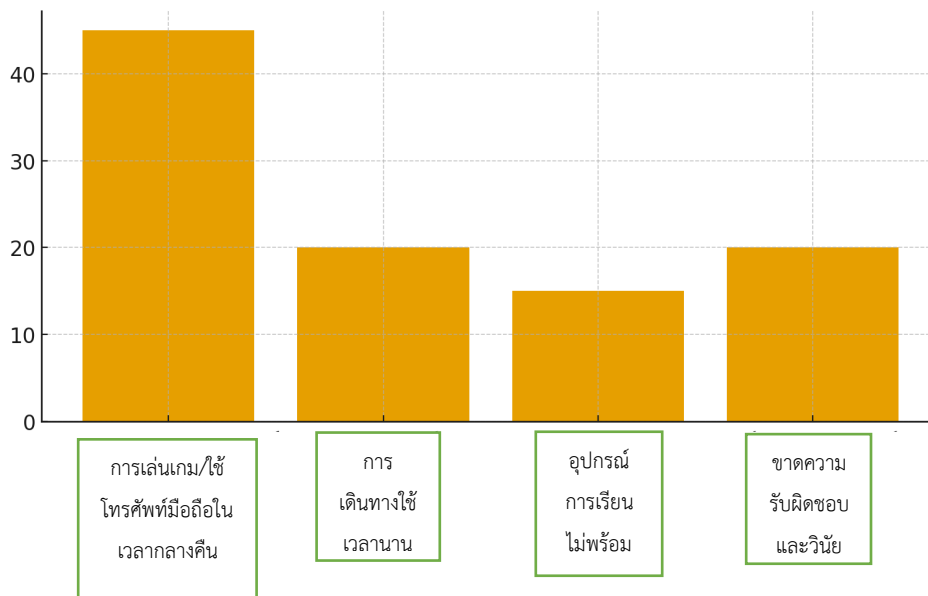
1. พฤติกรรมการขาดเรียน

1. นักศึกษามีพฤติกรรมการขาดเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 1–2 ครั้ง โดยเฉพาะในวันที่มีคาบเรียนช่วงเช้า (08.00 – 09.50 น.)
2. สาเหตุหลักของการขาดเรียน พบว่า
 - การเล่นเกมและการใช้โทรศัพท์มือถือในเวลาว่าง ทำให้เข้านอนดึกและไม่สามารถตื่นเช้าได้ (ประมาณ 40% ของนักศึกษา)
 - ปัญหาส่วนตัวและครอบครัว เช่น ต้องช่วยผู้ปกครองทำงานหารายได้พิเศษ (ประมาณ 25%)
 - การขาดแรงจูงใจในการเรียนวิชากลศาสตร์วิศวกรรม เนื่องจากมองว่าเป็นวิชาที่ซับซ้อน เข้าใจยาก (ประมาณ 20%)
 - ปัญหาด้านสุขภาพและการเดินทาง เช่น เจ็บป่วย ขาดพาหนะ หรืออยู่หอพักไกลจากวิทยาลัย (ประมาณ 15%)

2. พฤติกรรมการมาเรียนสาย

1. นักศึกษามีพฤติกรรมมาเรียนสายเฉลี่ยร้อยละ 35 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมดในแต่ละคาบเช้า
2. ปัญหาที่พบได้แก่
 - การเล่นเกม/ดูโซเชียลจนถึงดึก (45%)
 - การเดินทางจากที่พักมาวิทยาลัยใช้เวลานาน (20%)
 - อุปกรณ์การเรียนในบางรายไม่พร้อม ทำให้เริ่มเรียนช้า (15%)
 - ปัญหาการขาดความรับผิดชอบและวินัยส่วนตัว (20%)

3. ผลกระทบต่อการเรียน

1. นักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดเรียนและมาเรียนสายบ่อยครั้ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีการเข้าเรียนสม่ำเสมอ
2. การเรียนรู้รายวิชากลศาสตร์วิศวกรรมซึ่งต้องอาศัยการทำความเข้าใจต่อเนื่อง ส่งผลให้นักศึกษาที่ไม่เข้าเรียนสม่ำเสมอมีความรู้ความเข้าใจไม่ครบถ้วน และไม่สามารถทำแบบฝึกหัดหรือการบ้านได้
3. ส่งผลต่อบรรยากาศในห้องเรียน ทำให้การเรียนการสอนไม่ต่อเนื่อง และครูผู้สอนต้องใช้เวลาเพิ่มเติมในการทบทวนเนื้อหาเดิม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาปัญหาการขาดเรียนและการมาเรียนสายของนักศึกษาระดับ ปวส. ปีที่ 1 แผนกช่างยนต์ วิชา กลศาสตร์วิศวกรรม พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการขาดเรียนและมาเรียนสายค่อนข้างสูง โดยมีสาเหตุหลักจาก การเล่นเกมและโทรศัพท์มือถือจนติด ปัญหาครอบครัว การเดินทาง และการขาดแรงจูงใจในวิชาเรียน ผลกระทบ ที่เกิดขึ้นคือ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และบรรยากาศการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ

2. อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้า เช่น

งานวิจัยเรื่อง ปัญหาการขาดเรียนและมาเรียนสายของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา พบว่านักเรียนที่เล่นเกม และขาดการจัดการเวลา มีแนวโน้มขาดเรียนมากขึ้น

งานวิจัยเรื่อง การใช้การเรียนการสอนออนไลน์เพื่อลดปัญหาการขาดเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นช่วยลดปัญหาการขาดเรียนได้

งานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างวินัยการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าวินัยการเรียนมี ความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการเรียน

จากผลการเปรียบเทียบ พบว่า ปัญหาการเล่นเกมและพฤติกรรมการใช้เวลาว่างที่ไม่เหมาะสม ยังคงเป็น ปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดปัญหาการขาดเรียนและมาเรียนสาย

3. ข้อเสนอแนะ

1. ต่อครูผู้สอน

- ควรจัดการเรียนการสอนเชิงปฏิบัติ เน้นการทดลองและการแก้ไขจริง เพื่อลดความน่าเบื่อของวิชากลศาสตร์วิศวกรรม
- ใช้ระบบการติดตามผลการเข้าเรียน เช่น QR Code หรือระบบเช็คชื่อออนไลน์ เพื่อควบคุมความรับผิดชอบของผู้เรียน
- จัดกิจกรรมแนะแนวด้านการจัดการเวลาและวินัยในการเรียน

2. ต่อนักศึกษา

- ฝึกการบริหารเวลา ลดการเล่นเกมและโซเชียลในเวลากลางคืน
- สร้างเป้าหมายการเรียนและแรงจูงใจ เช่น การเตรียมตัวสอบเข้าทำงาน หรือการศึกษาต่อ

3. ต่อผู้ปกครองและสถาบัน

- ผู้ปกครองควรมีบทบาทในการดูแลพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษา
- วิทยาลัยควรพิจารณาจัดทำโครงการ การเรียนออนไลน์เสริม เพื่อให้ให้นักศึกษาที่พลาดการเรียนสามารถทบทวนเนื้อหาได้
- จัดโครงการเสริมสร้างวินัยและคุณธรรมในนักศึกษา เช่น ค่ายอบรม ค่ายคุณธรรม หรือกิจกรรมชมรม